

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینه ایران

انجمن قلم ایران (در تبعید)

۲۴ می ۲۰۱۴

IRANIAN PEN CENTER (IN EXILE)

www.iranianpen.com

بیانیه انجمن قلم ایران (در تبعید)

درباره «جشنواره شعر فجر» جمهوری اسلامی ایران

حکومت اسلامی حاکم بر ایران، سال هاست که با کشتار و اعدام و شکنجه و زندان، جلوه صدای معترض و مخالف را می گیرد و با روش های گوناگون، سرکوب گسترده ای را بر جامعه حاکم ساخته است. تمام این خشونت و بیداد، بخشی از سیاست رژیم برای سد کردن راه ترویج آگاهی و نهادینه شدن آن در جامعه است. اعلام غیرقانونی بودن کانون نویسندگان ایران، ارباب و کشتار دگراندیشان، سانسور گسترده نشر و نوشتار و محدود کردن فضای آزادی بیان تا مرز خفقان، آمار بالای زندانیان سیاسی، اعدام و سرکوب های خیابانی، زندان و حتی اقدام به دستگیری جوانان به جرم شادی و رقص بر بام خانه های خود، گوشه ای از این سیاست انسان ستیزانه ست. هر حکومت سرکوبگر برای پذیرفتنی نشان دادن سیاست های خود، نیاز به نهادهای فرهنگی دارد و تلاش می کند تا به یاری خودفروختگان. درخفا مزدور، که برای مردم چهره ای شناخته شده دارند، تبلیغات ایدئولوژیک خود را در برنامه ها و پروژه های فرهنگی بر جامعه تحمیل کند تا از این راه بتواند چهره و دستان خونینش را پاک جلوه دهد. جمهوری اسلامی ایران نیز، به شدت از این شیوه، بهره می گیرد و جشنواره های دولتی اش را مرتب برگزار می کند. حضور خودباختگانی به نام فعال فرهنگی و هنرمند و نویسنده در این جشنواره ها، خاری ست در چشم جامعه و لکه ای ست که به ویژه، خاطر پیگیرترین پشتیبانان راه آزادی بیان و عقیده و مخالفان سانسور را آزرده می کند. هشتمین جشنواره شعر فجر که به تازگی به پایان رسید، نخستین جشنواره شعر در دوره حکومت حسن روحانی و وزیر ارشاد اسلامی اش، علی جنتی ست. علی جنتی در پایانه این جشنواره در یک سخنرانی تبلیغاتی، تمام دست آوردهای

شعری این روزگار را حاصل انقلاب اسلامی و رهبری آن دانست و کوشید تا حاصل فرهنگ شعری کنونی را در سبد رژیم بگذارد.

با این که شمار اندکی از استعدادهای متوسط شعری ایران، با این پروژه حکومتی همراه بودند، اما این حرکت از آنجا که این بار نیز، از سوی شاعران و هنرمندان آزاده و مردمی بایکوت شد، مورد بی توجهی همگانی قرار گرفت.

نمونه ای از شاعران شرکت کننده در این جشنواره رسوا را می توان در چند شاعری دید که چندی پیش، همراه گروهی ۱۰ نفره بودند که یک ماه در امریکا به سر بردند و گویا در محافل «اپوزیسیون» شرکت داشته و از سانسور نیز، سخن گفته اند. اما در این جشنواره، پای پرچم همان رژیم سرکوب و سانسورنشستند و با فریب و ریا، از توبره خوردند و خود را شاعر مستقل و مردمی نامیدند و کلامی هم از سانسور و جنایت های رژیم بر زبان نراندند.

انجمن قلم ایران در تبعید، در راستای هدف های خود، به عنوان یکی از پیگیران و کوشندگان راه آزادی اندیشه و بیان، همواره سیاست های سرکوب و سانسور رژیم حاکم بر ایران را محکوم می داند و بیان می دارد که شریک شدن در سیاست های فرهنگی این رژیم که در جشنواره ها و مهمانی هایش، تنها به توجیه جنایت می پردازد، چشم بستن بر خفقان و سانسور حاکم بر جامعه ماست و نیز، مهر تأییدی ست بر این حکومت انسان ستیز و نابکار.

انجمن قلم ایران در تبعید، به همه شاعران و نویسندگانی که در این سال های تباهی، شرافت قلم خود را به پول و موقعیت و صدارت فروخته اند، درود می فرستد و از آنان صمیمانه قدردانی می کند.

انجمن قلم ایران در تبعید

۲۳ مه ۲۰۱۴